നിരാകരണപത്രം

(Disclaimer)

പ്രാദേശികഭാഷയിൽ വിവർത്തനം ചെയ്ത വിധിന്യായം നിർമിത ബുദ്ധ്യാധിഷ്ഠിത വിവർത്തന ഉപകരണത്തിന്റെ സഹായത്തോടെ കേരള ഹൈക്കോടതിയിലെ ഐ.റ്റി.ഡയറക്ടറേറ്റ് സാധൂകരിച്ചിട്ടുള്ളതാണ്. എന്നിരുന്നാലും, ഇതിന്റെ ഉള്ളടക്കത്തിൽ ആശയപരമായോ സാംഗത്യപരമായോ വ്യാകരണപരമായോ ആഖ്യാനപരമായോ തെറ്റുകൾ കടന്നു കൂടാൻ സാധ്യതയുള്ളതാണ്. ഈ തർജ്ജമ കേവലം വ്യവഹാരകക്ഷികളുടെയും പൊതുജനങ്ങളുടെയും പൊതുവായ അറിവിലേക്ക് ഉപയോഗപ്പെടുത്തുവാൻ വേണ്ടി മാത്രം ഉദ്ദേശിച്ചിട്ടുള്ളതുമാണ്. ഔദ്യോഗികവും പ്രായോഗികവുമായ എല്ലാ ആവശ്യങ്ങൾക്കും വിധി നിർവ്വഹണ നടപ്പാക്കലുകൾക്കും പ്രസ്തുത വിധിന്യായത്തിന്റെ ഇംഗ്ലീഷ് പതിപ്പ് ആധികാരികവും അന്തിമവും ആയിരിക്കും.

ഗുർമയിൽ സിംഗും മറ്റൊരാളും

v.

ഉത്തർപ്രദേശ് സംസ്ഥാനം മറ്റൊരാളും

(ക്രിമിനൽ അപ്പീൽ നമ്പർ.965/2018)

2022 ഒക്ടോബർ 17

[ജസ്റ്റിസ് സി. ടി. രവികുമാർ, ജസ്റ്റിസ് സുധാൻഷു ധുലിയ]

ഇന്ത്യൻ ശിക്ഷാ നിയമം, 1860 : വകുപ്പ് 149-നിയമവിരുദ്ധ സംഘം ചേരൽ -പ്രസ്തുത കേസിൽ, ഒന്നാമത്തെയും രണ്ടാമത്തെയും പ്രതികൾ മരണപ്പെട്ടയാളുടെ സഹോദരന്മാരാണ് - മരണപ്പെട്ടയാളും പ്രതികളും തമ്മിൽ ഭൂമി തർക്കം ഉടലെടുത്തു - അവർ ഇദ്ദേഹം വിതച്ച നെല്ല് കൊയ്യാനൊരുങ്ങി - അവരോട് അത് നിർത്താൻ ആവശ്യപ്പെട്ടപ്പോൾ അപ്പീൽവാദിയും മറ്റ് എട്ട് പേരും ചേർന്ന് അദ്ദേഹത്തെ ആക്രമിക്കുകയും അയാൾക്ക് ജീവൻ നഷ്ടപ്പെടുകയും ചെയ്തു - അപ്പീൽവാദി ഉൾപ്പെടെ എല്ലാ പ്രതികളെയും ഐപിസി വകുപ്പ് 302/149 പ്രകാരം വിചാരണ കോടതി ശിക്ഷിച്ചു - പ്രതികളിൽ ഏഴ് പേർ വിചാരണയ്ക്കിടെ മരിച്ചുവെങ്കിലും ഹൈക്കോടതി കുറ്റസ്ഥാപനവും ശിക്ഷയും ശരിവച്ചു, അവരുടെ അപ്പീൽ തള്ളി - അപ്പീലിൽ, വിധിച്ചു: നിയമവിരുദ്ധ സംഘം

ചേരലിന്റെ ഭാഗമായി സംഭവസ്ഥലത്ത് പ്രതിയുടെ സാന്നിധ്യം തർക്കിക്കപ്പെടാത്തപ്പോൾ, പരോക്ഷമായ ബാധ്യതയുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ പ്രത്യക്ഷമായ ഒരു കൃത്യവും അയാൾ നടത്തിയിട്ടില്ലെങ്കിലും ഇത് അയാളെ കുറ്റക്കാരനാക്കാൻ ഒരു മതിയായ കാരണമാണ് - അപ്പീൽ തീർപ്പാക്കുന്നതിനിടയിൽ കൂട്ടുപ്രതികളുടെ മരണത്തെ തുടർന്ന് കുറ്റക്കാരുടെ എണ്ണം കുറയുന്നതിന്റെ ഫലവും പ്രത്യാഘാതവും സംബന്ധിച്ച്, സി.ആർ.പി.സി. വകുപ്പ് 394 (1) പ്രകാരം, പിഴ ചുമത്തുന്നതിനെതിരായ അപ്പീൽ ഒഴികെയുള്ള എല്ലാ അപ്പീലുകളും അപ്പീൽവാദിയുടെ മരണത്തോടെ അവസാനിക്കുമെന്നതാണ് നിലപാട്, കാരണം അത്തരം സാഹചര്യങ്ങളിൽ അപ്പീൽ പ്രകാരമുള്ള ശിക്ഷ നടപ്പാക്കാൻ കഴിയില്ല - 'അബെയ്റ്റ്മെന്റ്' എന്ന ഇളവ്, കുറ്റവിമുക്തനാക്കുന്ന കേസിൽ നിന്ന് തീർത്തും വ്യത്യസ്തമാണ് - ഹൈക്കോടതി മുമ്പാകെയോ സുപ്രീം കോടതി മുമ്പാകെയോ അപ്പീൽ തീർപ്പാക്കുന്നതിനിടയിൽ പത്ത് പ്രതികളിൽ ഏഴുപേർ മരണപ്പെട്ട എന്നത് മാത്രം പരോക്ഷ ബാദ്ധ്യത അല്ലെങ്കിൽ ബദൽ ബാദ്ധ്യത ബാധകമാവില്ലെന്ന് വാദിക്കുന്നതിന് മതിയായ ഒരു കാരണമല്ല -വകുപ്പ് 302/149 പ്രകാരമുള്ള ശിക്ഷാവിധി വകുപ്പ് 304/149 പ്രകാരമുള്ള കുറ്റമായി മാറ്റാൻ ബാധ്യസ്ഥമാണെന്ന അപ്പീൽവാദിയുടെ വാദത്തെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം,അപ്പീൽവാദിക്കുമേൽ ചുമത്തിയ കുറ്റം ഐപിസി വകുപ്പ് 302 പ്രകാരം മാത്രമായിരുന്നില്ല,വകുപ്പ് 302 ഉം വകുപ്പ് 149 ഉം പ്രകാരമാണെന്ന് കോടതി ഇതിനകം വ്യക്തമാക്കിയിട്ടുണ്ട് - നിയമവിരുദ്ധമായ സംഘത്തിന്റെ ഭാഗമായിരുന്ന അപ്പീൽവാദി എന്ന കണ്ടെത്തൽ കോടതി അംഗീകരിക്കുന്നതിനാൽ, വകുപ്പ് 149 പ്രകാരം ആ ഗ്രൂപ്പിലെ ഏതെങ്കിലും അംഗം നടത്തിയ കൊലപാതക കുറ്റത്തിന്റെ ഉത്തരവാദത്തിൽ നിന്ന് അപ്പീൽവാദിക്ക് രക്ഷപ്പെടാൻ ആവില്ല, പ്രത്യേകിച്ചും, ആ സംഘത്തിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം

തന്നെ കൊലപ്പെടുത്തുക എന്നതാകുമ്പോൾ - നിയമവിരുദ്ധ സംഘത്തിലെ അംഗങ്ങൾ തോക്കുകൾ കൈവശം വച്ചിരുന്നു, അവർ അത് മരണപ്പെട്ടയാൾക്കെതിരെ ഉപയോഗിച്ചു - വെടിവയ്പ്പിൽ പരിക്കേൽക്കുകയും രക്തം വാർന്നുപോകുകയും ചെയ്ത ഒരാളെ വീണ്ടും ആക്രമിക്കുകയും അദ്ദേഹത്തെ രക്ഷിക്കാൻ ശ്രമിച്ചവരെയുൾപ്പെടെ ആക്രമിക്കുകയും ചെയ്തതിൽ നിന്ന് മനസ്സിലാവുന്ന ഒരേയൊരു കാര്യം ആ വ്യക്തിയുടെ ജീവൻ ഇല്ലാതാക്കുക എന്നതായിരുന്ന അവരുടെ പൊതുവായ ഉദ്ദേശ്യം എന്നാണ് - അതിനാൽ, ശിക്ഷാവിധി അല്ലെങ്കിൽ കുറ്റസ്ഥാപനം മാറ്റണമെന്ന അപ്പീൽവാദിയുടെ വാദം നിലനിൽക്കത്തക്കതല്ല - ക്രിമിനൽ നടപടി ചട്ടം, 1973 - വകുപ്പ് 394.

അപ്പീൽ തള്ളിക്കൊണ്ട് കോടതി

വിധിച്ചു : 1. നിയമവിരുദ്ധമായി സംഘം ചേർന്നതിന്റെ ഭാഗമായിരുന്ന പ്രതിയെന്ന് അല്ലെങ്കിൽ കുറ്റാരോപിതൻ എന്ന് പ്രോസിക്യൂഷൻ സ്ഥാപിച്ചുകഴിഞ്ഞാൽ, ബദൽ ബാദ്ധ്യത അല്ലെങ്കിൽ പരോക്ഷ ബാദ്ധ്യത പ്രകാരം അയാൾ ഉത്തരവാദിയാണെന്ന് വിധിക്കുന്നതിന് ആ വ്യക്തി കുറ്റം ചെയ്തുവെന്ന് പ്രത്യേകമായി പ്രോസിക്യൂഷൻ തെളിയിക്കേണ്ട ആവശ്യമുണ്ടോ എന്നതാണ് അതുമായി ബന്ധപ്പെട്ട ആദ്യത്തെ ചോദ്യം. കോടതിയുടെ അഭിപ്രായത്തിൽ, ഐ.പി.സി വകുപ്പ് 149 ലെ വാക്യഘടന കണക്കിലെടുത്ത് അത്തരം ഭാരം പ്രോസിക്യൂഷന് മേൽ അടിച്ചേൽപ്പിക്കാൻ കഴിയില്ല.(ഖണ്ഡിക 11)

അമേരിക്ക റായും മറ്റൊരാളും v. ബീഹാർ സംസ്ഥാനം; എ.ഐ.ആർ 2011 എസ്.സി. 1379; സുരേന്ദ്രയും മറ്റൊരാളും v. ഉത്തർപ്രദേശ് സംസ്ഥാനം എ.ഐ.ആർ 2012 എസ്.സി 1743; യൂനിസ് എന്ന കരിയ v. മധ്യപ്രദേശ് സംസ്ഥാനം എ.ഐ.ആർ

2003 എസ്.സി 539; അമർ സിംഗും മറ്റുള്ളവരും v. പഞ്ചാബ് സംസ്ഥാനം (1987) 1 എസ്.സി.സി 679; നേതല പൊതുരാജുവും മറ്റുള്ളവരും v. ആന്ധ്രാപ്രദേശ് സംസ്ഥാനം (1992) 1 എസ്.സി.സി 49 - ആശ്രയിച്ചിരിക്കുന്നു.

2. കൂട്ടുപ്രതികളുടെ മരണത്തെത്തുടർന്ന് കുറ്റക്കാരുടെ എണ്ണം അഞ്ചിൽ താഴെയായത് ഐ.പി.സി വകുപ്പ് 149 പ്രകാരം നിലവിലുള്ള പ്രതികൾക്ക് മേലുള്ള പരോക്ഷ ബാദ്ധ്യതയെ ബാധിക്കുമോ എന്നതാണ് അപ്പീൽവാദി ഉന്നയിക്കുന്ന വാദവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് കോടതി പരിഗണിക്കുന്ന അടുത്ത പ്രശ്നം. കൂട്ടുപ്രതികളെ കുറ്റവിമുക്തരാക്കിയതിന്റെ പേരിൽ അപ്പീലിലെ കുറ്റക്കാരുടെ എണ്ണം അഞ്ചിൽ താഴെയാകുന്നതും കൂട്ടുപ്രതികളുടെ മരണത്തെ തുടർന്ന് കുറ്റക്കാരുടെ എണ്ണം അഞ്ചിൽ താഴെയാകുന്നതും തമ്മിൽ കാര്യമായ വ്യത്യാസമുണ്ട്. സി.ആർ.പി.സി. വകുപ്പ് 394 (1) പ്രകാരം വകുപ്പ് 377 അല്ലെങ്കിൽ വകുപ്പ് 378 പ്രകാരമുള്ള ഓരോ അപ്പീലും പ്രതിയുടെ മരണത്തോടെ അവസാനിക്കും. കൂടാതെ, ഉപവകുപ്പ് (2) പ്രകാരം, XXXIX അധ്യായത്തിന് കീഴിലുള്ള മറ്റെല്ലാ അപ്പീലുകളും (പിഴ ചുമത്തുന്നതിനെതിരെ ഫയൽ ചെയ്ത അപ്പീൽ ഒഴികെ) അപ്പീൽവാദിയുടെ മരണത്തെത്തുടർന്ന് അവസാനിക്കുമെന്ന് വ്യവസ്ഥ ചെയ്യുന്നു. പിഴ ചുമത്തുന്നതിനെതിരായ അപ്പീൽ ഒഴികെയുള്ള എല്ലാ അപ്പീലുകളും അപ്പീൽവാദിയുടെ മരണത്തോടെ അവസാനിക്കുമെന്നതാണ് നിലപാട്, കാരണം അത്തരം സാഹചര്യങ്ങളിൽ അപ്പീൽ പ്രകാരമുള്ള ശിക്ഷ നടപ്പാക്കാൻ കഴിയില്ല.ചുരുക്കിപ്പറഞ്ഞാൽ, ഹൈക്കോടതി മുമ്പാകെയുള്ള ക്രിമിനൽ അപ്പീൽ നമ്പർ. 1510/1992 തീർപ്പാക്കുന്നതിനിടയിലോ അല്ലെങ്കിൽ ഈ അപ്പീൽ തീർപ്പാക്കുന്നതിനിടയിലോ പത്ത് പ്രതികളിൽ ഏഴുപേർ മരണപ്പെട്ടു എന്നത് മാത്രം പരോക്ഷ ബാദ്ധ്യത അല്ലെങ്കിൽ ബദൽ ബാദ്ധ്യത ബാധകമാവില്ലെന്ന് വാദിക്കുന്നതിന് മതിയായ ഒരു കാരണമല്ല, പ്രത്യേകിച്ചും നിയമവിരുദ്ധമായ സംഘത്തിന് ഒരു

ലക്ഷ്യം ഉണ്ടാകുമ്പോൾ. (ഖണ്ഡിക 12,14,16)

ഹർനം സിംഗ് v. ഹിമാചൽ പ്രദേശ് സംസ്ഥാനം (1975) 3 എസ്.സി.സി 343; ഹരി പ്രസാദ് ചാപോലിയ v. യുഒഐ (2008) 7 എസ്.സി.സി 690-പരാമർശിച്ചു.

3. മേൽപ്പറഞ്ഞ കാര്യങ്ങൾ തീരുമാനിച്ചതിനുശേഷം, ഐപിസി വകുപ്പ് 302/149 പ്രകാരമുള്ള അപ്പീൽവാദിയുടെ കുറ്റസ്ഥാപനം ഐപിസി വകുപ്പ് 304 ഭാഗം 1 അല്ലെങ്കിൽ ഭാഗം 2 ഉം വകുപ്പ് 149 ഉം പ്രകാരമുള്ളതാക്കണമെന്ന അപ്പീൽവാദിയുടെ വാദം സാധുതയുള്ളതാണോ എന്ന വിഷയമാണ് കോടതി ഇപ്പോൾ പരിഗണിക്കുന്നത്. അപ്പീൽവാദിക്കു മേൽ ചുമത്തിയ കുറ്റം ഐപിസി വകുപ്പ് 302 പ്രകാരം മാത്രമായിരുന്നില്ല,വകുപ്പ് 302 ഉം വകുപ്പ് 149 ഉം പ്രകാരമാണെന്ന് കോടതി ഇതിനകം വ്യക്തമാക്കിയിട്ടുണ്ട്. നിയമവിരുദ്ധമായ സംഘത്തിന്റെ ഭാഗമായിരുന്ന അപ്പീൽവാദി എന്ന കണ്ടെത്തൽ കോടതി അംഗീകരിക്കുന്നതിനാൽ, വകുപ്പ് 149 പ്രകാരം ആ ഗ്രൂപ്പിലെ ഏതെങ്കിലും അംഗം നടത്തിയ കൊലപാതക കുറ്റത്തിന്റെ ഉത്തരവാദത്തിൽ നിന്ന് അപ്പീൽവാദിക്ക് രക്ഷപ്പെടാൻ ആവില്ല, പ്രത്യേകിച്ചും, ആ സംഘത്തിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം തന്നെ കൊലപ്പെടുത്തുക എന്നതാകുമ്പോൾ. ഒരു വ്യക്തി അത്തരമൊരു സംഘത്തിന്റെ ഭാഗമാണെങ്കിൽ, അതിന്റെ പൊതുവായ ലക്ഷ്യം നേടാനാണ് അത്തരമൊരു കൃത്യം നടത്തുന്നതെങ്കിൽ, താൻ സ്വന്തം കൈകൊണ്ട് അത്തരമൊരു കൃത്യവും നടത്തിയിട്ടില്ലെന്ന് പറഞ്ഞുകൊണ്ട് അയാൾക്ക് പ്രതിരോധിക്കാനാവില്ലെന്ന് വകുപ്പ് 149 വ്യക്തമായി പറയുന്നു. (ഖണ്ഡിക 17)

കുൽദീപ് യാദവും മറ്റൊരാളും v. ബീഹാർ സംസ്ഥാനം (2011) 5 എസ്.സി.സി 324; ജയ് കരണും മറ്റുള്ളവരും v. ഉത്തർപ്രദേശ് സംസ്ഥാനം (2003) 12 എസ്.സി.സി

655; രാകേഷും മറ്റുള്ളവരും v. ഉത്തർപ്രദേശ് സംസ്ഥാനവും മറ്റൊരാളും (2021) 7 എസ്.സി.സി 188-ആശ്രയിച്ചിരിക്കുന്നു.

4. നിയമവിരുദ്ധ സംഘത്തിലെ അംഗങ്ങൾ തോക്കുകൾ കൈവശം വച്ചിരുന്നുവെന്നും അവർ അത് മരണപ്പെട്ടയാൾക്കെതിരെ ഉപയോഗിച്ചുവെന്നും പിഡബ്ല്യു 1 ന്റെയും 2 ന്റെയും മൊഴികളിൽ നിന്ന് വ്യക്തമാകുന്നു. മറ്റ് മാരകായുധങ്ങളും മരണപ്പെട്ടയാൾക്കെതിരെയും മേൽപ്പറഞ്ഞ സാക്ഷികൾക്കെതിരെയും ഉപയോഗിച്ചു. മരണപ്പെട്ടയാൾക്കെതിരെ രണ്ട് തവണ വെടിയുതിർത്തതിനുശേഷവും അവർ അദ്ദേഹത്തെ ആക്രമിച്ചുവെന്നത് വസ്തുതയാണെങ്കിൽ, അയാളെ കൊലപ്പെടുത്തുക എന്നതല്ലാതെ അവരുടെ പൊതുവായ ലക്ഷ്യം മറ്റൊന്നാണെന്ന് എങ്ങനെ പറയാൻ കഴിയും. വെടിവയ്പിൽ പരിക്കേൽക്കുകയും രക്തം വാർന്നുപോകുകയും ചെയ്ത ഒരാളെ വീണ്ടും ആക്രമിക്കുകയും അദ്ദേഹത്തെ രക്ഷിക്കാൻ ശ്രമിച്ചവരെയുൾപ്പെടെ ആക്രമിക്കുകയും ചെയ്തതിൽ നിന്ന് മനസ്സിലാവുന്ന ഒരേയൊരു കാര്യം ആ വ്യക്തിയുടെ ജീവൻ ഇല്ലാതാക്കുക എന്നതായിരുന്നു അവരുടെ പൊതുവായ ഉദ്ദേശ്യം എന്നാണ്. വസ്തുതകളും തെളിവുകളും വ്യക്തമായി പരിശോധിച്ച ശേഷം, നിയമവിരുദ്ധമായ സംഘത്തിന്റെ പൊതുവായ ലക്ഷ്യം കൊലപ്പെടുത്തുക എന്നതായിരുന്നു എന്ന കീഴ്കോടതികൾ എത്തിച്ചേർന്ന നിഗമനം തെറ്റാണെന്നോ യുക്തരഹിതമാണെന്നോ പറയാൻ കഴിയില്ല. അതിനാൽ, ഇന്ത്യൻ ഭരണഘടനയുടെ അനുഛേദം 136 പ്രകാരമുള്ള അധികാരം പ്രയോഗിച്ച് ഈ കോടതി ഒരു ഇടപെടൽ നടത്തേണ്ടതിന് മതിയായ ഒരു കാരണമില്ല. നിയമവിരുദ്ധ സംഘത്തിലെ പത്ത് അംഗങ്ങൾ തോക്കുകളും മറ്റ് മാരകായുധങ്ങളുമായി സ്ഥലത്ത് ഒത്തുകൂടിയതും അവർ അക്രമം നടത്തിയ രീതിയും അതിന്റെ പരിണിതഫലവും തീർച്ചയായും ഈ കണ്ടെത്തലിന് പിന്തുണ നൽകും. കേസിന്റെ സ്ഥിതി അങ്ങനെയാണെങ്കിൽ, മനഃപൂർവ്വമായ നരഹത്യ എന്ന കുറ്റം

ഐപിസി വകുപ്പ് 304 ഭാഗം I അല്ലെങ്കിൽ ഭാഗം II ൽ ആണോ ഉൾപ്പെടുന്നത് എന്ന ചോദ്യം പരിഗണിക്കണ്ട ആവശ്യം പോലുമില്ല. (ഖണ്ഡിക 20,21).

കേസ് നിയമ സൂചിക

(2011) 3 എസ്.സി.ആർ 176	ആശ്രയിച്ചു	ഖണ്ഡിക 11
(2012) 1 എസ്.സി.ആർ 1168	ആശ്രയിച്ചു	ഖണ്ഡിക 11
എ.ഐ.ആർ 2003 എസ്.സി.539	ആശ്രയിച്ചു	ഖണ്ഡിക 11
(1987) 1 എസ്.സി.സി 679	ആശ്രയിച്ചു	ഖണ്ഡിക 12
(1991) 1 Suppl. എസ്.സി.ആർ 4	ആശ്രയിച്ചു	ഖണ്ഡിക 13
(1975) 2 എസ്.സി.ആർ 823	ആശ്രയിച്ചു	ഖണ്ഡിക 14
(2008) 10 എസ്.സി.ആർ 62	ആശ്രയിച്ചു	ഖണ്ഡിക 14
(2011) 5 എസ്.സി.ആർ 186	ആശ്രയിച്ചു	ഖണ്ഡിക 18
(2003) 4 Suppl. എസ്.സി.ആർ 995	ആശ്രയിച്ചു	ഖണ്ഡിക 18
(2021) 7 എസ്.സി.സി 188	ആശ്രയിച്ചു	ഖണ്ഡിക 19

ക്രിമിനൽ അപ്പീൽ അധികാരിത : ക്രിമിനൽ അപ്പീൽ നമ്പർ.965/2018.

1982 ലെ ക്രിമിനൽ അപ്പീൽ നമ്പർ. 1510 ൽ അലഹബാദ് ഹൈക്കോടതി 19.08.2014 ൽ പുറപ്പെടുവിച്ച വിധിന്യായത്തിൽ നിന്നും ഉത്തരവിൽ നിന്നും.

ഡോ. സർബ്ജിത്ത് ശർമ, ശ്രീമതി മാഹിൻ ഖാൻ, എസ്. കെ. വർമ്മ എന്നിവർ - അപ്പീൽവാദികൾക്ക് വേണ്ടി.

സഖ റാം സിംഗ്, സീനിയർ. അഡ്വ. അജയ് വിക്രം സിംഗ്, ശ്രീമതി പ്രിയങ്കാ സിംഗ് എന്നിവർ - എതിർകക്ഷികൾക്ക് വേണ്ടി

കോടതിയുടെ വിധിന്യായം പ്രസ്താവിച്ചത് **ജസ്റ്റിസ് സി. റ്റി . രവികുമാർ**

1. ഇന്ത്യൻ ശിക്ഷാ നിയമത്തിലെ (ചുരുക്കത്തിൽ ഐപിസി) 302/149,307/149,147,148 വകുപ്പുകൾ പ്രകാരമുള്ള കുറ്റങ്ങൾക്ക് ഉത്തർപ്രദേശിലെ രാംപൂരിലെ അഡീഷണൽ സെഷൻസ് ജഡ്ജി-III കോടതിയിൽ സെഷൻസ് ട്രയൽ നമ്പർ 167/1981 ൽ അപ്പീൽവാദികളും മറ്റ് എട്ട് പേരും വിചാരണ നേരിട്ടു. 10.06.1982 ലെ വിധിന്യായം പ്രകാരം ഐപിസി വകുപ്പ് 302/149 പ്രകാരമാണ് പ്രതികൾ ശിക്ഷിക്കപ്പെട്ടത്. കൂടാതെ, വകുപ്പ് 307/149 പ്രകാരം അവർ കുറ്റം ചെയ്തതായി കണ്ടെത്തിയില്ല, എന്നാൽ 324/149,323/149 വകുപ്പുകൾ പ്രകാരമുള്ള കുറ്റങ്ങളാണ് അവർക്കെതിരെ ചുമത്തിയിരിക്കുന്നത്. തൽഫലമായി, ആ വകുപ്പുകൾ പ്രകാരവും അവർ ശിക്ഷിക്കപ്പെട്ടു. കൂടാതെ, അപ്പീൽവാദികൾ ഉൾപ്പെടെ ഏഴ് പ്രതികൾ ഐപിസി വകുപ്പ് 148 പ്രകാരവും മറ്റ് മൂന്ന് പേർ ഐപിസി വകുപ്പ് 147 പ്രകാരവും ശിക്ഷിക്കപ്പെട്ടു. ഐപിസി വകുപ്പ് 302 പ്രകാരം കുറ്റം ചെയ്ത ഇവർക്ക് ജീവപര്യന്തം തടവ് ശിക്ഷ വിധിച്ചു. മറ്റ് വകുപ്പുകൾ

പ്രകാരമുള്ള കുറ്റങ്ങൾക്ക്, അവർക്ക് വ്യത്യസ്ത തടവ് ശിക്ഷകൾ നൽകുകയും എല്ലാ ശിക്ഷകളും ഒരേസമയം നടപ്പാക്കാൻ നിർദ്ദേശിക്കുകയും ചെയ്തു. അവർ സംയുക്തമായി അലഹബാദ് ഹൈക്കോടതിയിൽ ക്രിമിനൽ അപ്പീൽ നമ്പർ 1510/1982 ഫയൽ ചെയ്തു. അത് തീർപ്പാക്കുന്നതിനിടയിൽ അവരിൽ ഏഴുപേർ മരിക്കുകയും തൽഫലമായി അപ്പീൽ മുന്നോട്ട് കൊണ്ടുപോകാൻ കഴിയാത്തതിനാൽ തള്ളുകയും ചെയ്തു. 19.08.2014 ലെ അപവദിത വിധിന്യായം പ്രകാരം, നിലവിലുള്ള അപ്പീൽവാദികളായ ഹർമയിൽ സിംഗ്, കേവാൽ സിംഗ്, കർണയിൽ സിംഗ് എന്നിവരുടെ അപ്പീൽ തള്ളുകയും അവരുടെ കുറ്റസ്ഥാപനവും ശിക്ഷയും സ്ഥിരീകരിക്കുകയും ചെയ്തു. ഹർമയിൽ സിംഗും കേവാൽ സിംഗും ചേർന്നാണ് ഈ പുതിയ അപ്പീൽ ഫയൽ ചെയ്തതെങ്കിലും അപ്പീൽ തീർപ്പാക്കുന്നതിനിടയിൽ കേവാൽ സിങ് മരണപ്പെടുകയും അദ്ദേഹം ഫയൽ ചെയ്ത ഈ അപ്പീൽ അവസാനിക്കുകയും ചെയ്തു. കർണയിൽ സിംഗ് ഈ അപ്പീലിൽ ഭാഗമായില്ല. ചുരുക്കത്തിൽ, ഈ അപ്പീൽ ആദ്യ അപ്പീൽവാദിയായ ഹർമയിൽ സിങ്ങിന്റെ കാര്യത്തിൽ മാത്രമേ നിലനിൽക്കൂ, അതിനാൽ, ഈ അപ്പീലിൽ, ഇനിമുതൽ അദ്ദേഹത്തെ 'അപ്പീൽവാദി' എന്ന് വിളിക്കുന്നു.

2. വിചാരണക്കോടതിയിൽ 3-ാം നമ്പർ പ്രതിയായിരുന്ന അപ്പീൽവാദി. അപ്പീലിന്റെ യഥാർത്ഥ വ്യാപ്തി മനസ്സിലാക്കിയ അപ്പീൽവാദിയുടെ അഭിഭാഷകൻ ഐപിസി വകുപ്പ് 302 പ്രകാരമുള്ള ശിക്ഷാവിധിക്ക് പകരം ഐപിസി വകുപ്പ് 304 പ്രകാരമുള്ള ശിക്ഷാവിധിയിലേക്ക് മാറ്റുന്നതിലേക്ക് മാത്രമായി തന്റെ വാദങ്ങൾ പരിമിതപ്പെടുത്തി.

3. അപ്പീൽവാദിക്ക് വേണ്ടി ഹാജരായ അഭിഭാഷകന്റെയും സംസ്ഥാനത്തിന് വേണ്ടി

ഹാജരായ അഭിഭാഷകന്റെയും വാദം കോടതി കേട്ടു.

4. ചുരുക്കത്തിൽ പറഞ്ഞാൽ, പ്രോസിക്യൂഷൻ കേസ് ഇപ്രകാരമാണ്:

പിഡബ്ല്യു-1 ശ്രീ ദർശൻ സിംഗ് പ്രഥമ വിവര റിപ്പോർട്ട് സമർപ്പിച്ചു. മരണപ്പെട്ട ദലീപ് സിംഗ്, 1 ഉം 2 ഉം പ്രതികളായ താക്കൂർ സിങ്ങിന്റെയും ചനൻ സിങ്ങിന്റെയും സഹോദരനാണ്. രാംപൂർ ജില്ലയിലെ ധുരിയേ ഗ്രാമത്തിൽ രണ്ട് വ്യത്യസ്ത വിൽപ്പന കരാറുകൾ പ്രകാരം സഹോദരങ്ങൾ പതിനാറ് ഏക്കർ ഭൂമി വാങ്ങി. താക്കൂർ സിംഗ്, ചാനൻ സിംഗ് എന്നിവരുടെ പേരിൽ പത്ത് ഏക്കർ ഭൂമിയുടെ വിൽപ്പന കരാർ നടപ്പിലാക്കുകയും ബാക്കി ആറ് ഏക്കർ മരണപ്പെട്ട ദലീപ് സിങ്ങിന്റെ പേരിൽ പ്രത്യേക വിൽപ്പന കരാർ പ്രകാരം രജിസ്റ്റർ ചെയ്യുകയും ചെയ്തു. പരസ്പര സമ്മത പ്രകാരം മേൽപ്പറഞ്ഞ വിൽപ്പന കരാറുകളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ ഭൂമി വിഭജിച്ചു. ചാനൻ സിംഗ് അവിവാഹിതനായിരുന്നു, അദ്ദേഹം താക്കൂർ സിംഗിനൊപ്പം താമസിക്കുകയായിരുന്നു, കക്ഷികൾ വടക്ക് നിന്ന് തെക്കോട്ട് (ലംബമായി) ഭൂമി വേർതിരിക്കാൻ ഉയർത്തിയ വേലിയുടെ അതിനെ 'മേന്ദ്' എന്ന് ഹിന്ദിയിൽ പരാമർശിക്കുന്നു, പടിഞ്ഞാറ് ഭാഗത്തുള്ള പത്ത് ഏക്കർ ഭൂമിയിലെ വയലുകളിൽ സംയുക്തമായി കൃഷി ചെയ്യുകയായിരുന്നു, മേന്ദിന് കിഴക്ക് ഭാഗത്തായി മരണപ്പെട്ടായാൾ കൃഷി ചെയ്യുകയായിരുന്നു. കുറച്ചുനാളുകൾക്ക് ശേഷം താക്കൂർ സിംഗും ചനൻ സിംഗും മരണപ്പെട്ടയാളോട് ഭൂമി കൈമാറ്റം ചെയ്യണമെന്ന് ആവശ്യപ്പെടുകയും മൊത്തം പതിനാറ് ഏക്കറിൽ തെക്ക് ഭാഗത്തുള്ള ആറ് ഏക്കർ ഭൂമിയിൽ കൃഷി ചെയ്യാൻ ആവശ്യപ്പെടുകയും ചെയ്തു. ഇത് മരിച്ചയാൾക്ക് സ്വീകാര്യമായിരുന്നില്ല. ഈ തർക്കം തുടക്കത്തിൽ സിവിൽ തർക്കമായിരുന്നെങ്കിലും

ഒടുവിൽ അത് ദലീപ് സിങ്ങിന്റെ മരണത്തിൽ കലാശിച്ചു. മൊത്തം പതിനാറ് ഏക്കറിൽ നാല് ഏക്കർ വിസ്തൃതിയുള്ള വയലിനെക്കുറിച്ചുള്ള തർക്കമാണ് സംഭവത്തിന് കാരണം.

5. 26.10.1980 ന്, പിഡബ്ല്യു-1, അയാളുടെ മാതാപിതാക്കളും സഹോദരങ്ങളുമൊത്ത് അവരുടെ വീട്ടിൽ ഉണ്ടായിരുന്നപ്പോൾ അവരുടെ സേവകൻ റോഹ്തഷ്, താക്കൂർ സിംഗ്രം ചനൻ സിംഗ്രം 20-25 തൊഴിലാളികളെ ഉപയോഗിച്ച് ദലീപ് സിംഗ് വിതച്ച പാടത്തെ വിളവെടുക്കുന്നു എന്ന വിവരം അറിയിക്കുകയും തുടർന്ന് അവർ അവിടേക്ക് പോകുകയും ചെയ്തു. പിഡബ്ല്യു-1 ഇരുമ്പ് ദണ്ഡ് ഘടിപ്പിച്ച ലാത്തി പിടിച്ചിരുന്നു, മറ്റുള്ളവർ നിരായുധരായിരുന്നു. സംഭവസ്ഥലത്തെത്തിയ ദലീപ് സിംഗ് താക്കൂർ സിങ്ങിനോടും ചനൻ സിങ്ങിനോടും വിളവെടുപ്പ് നിർത്താൻ ആവശ്യപ്പെട്ടു. താക്കൂർ സിംങ്ങിന്റെ കൈയ്യിൽ ഗന്ധസ്സിയും (ഒരുതരം മൂർച്ചയുള്ള ആയുധം) കർണയിൽ സിംഗിന്റെ കൈയ്യിൽ വാളും ചനൻ സിംഗിന്റെയും ഹർചരൺ സിംഗിന്റെയും കൈയ്യിൽ ലാത്തികളുമുണ്ടായിരുന്നു. ഗുർമയിൽ സിംഗിന്റെ (ആദ്യത്തെ അപ്പീൽവാദി) കൈവശം ബല്ലം ഉണ്ടായിരുന്നു, സിംഗാര സിംഗ് നിരായുധനായിരുന്നു, കേവാൽ സിംഗിന്റെ (രണ്ടാമത്തെ അപ്പീൽവാദി) കയ്യിൽ നാടൻ പിസ്റ്റളും ബച്ചൻ സിംഗ്, അവതാർ സിംഗ്, കർതാർ സിംഗ് എന്നിവരുടെ കൈകളിൽ തോക്കുകളുണ്ടായിരുന്നു. കൂട്ടുപ്രതിയായ സിങ്കാര സിംഗ് ദലീപ് സിങ്ങിനെയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആളുകളെയും കൃഷി സ്ഥലത്ത് നിന്ന് പുറത്താക്കാൻ ഉത്തരവിട്ടു, അതിനിടയിൽ, അവർ ഏർപ്പെടുത്തിയ ആളുകൾ കൊയ്ത്ത് തുടരുകയും ചെയ്തു. താമസിയാതെ, തോക്കുകളുമായി എത്തിയ ബച്ചൻ സിംഗ്, അവ്താർ സിംഗ്, കേവാൽ സിംഗ് എന്നിവർ ദലീപ് സിങ്ങിനെ കൊല്ലുക എന്ന ലക്ഷ്യത്തോടെ അദ്ദേഹത്തിന് നേരെ വെടിയുതിർക്കുകയും പരിക്കേറ്റ അദ്ദേഹം താഴെ വീഴുകയും ചെയ്തു. പിഡബ്ല്യു-1 ദലീപ്

സിംഗിന് നേരെ ഓടിയപ്പോൾ മറ്റ് പ്രതികൾ അദ്ദേഹത്തെയും സഹോദരന്മാരായ നിർമ്മൽ സിംഗിനെയും ദലീപ് സിംഗിനെയും വീണ്ടും അവരുടെ ആയുധങ്ങൾ ഉപയോഗിച്ച് പരിക്കേൽപ്പിച്ചു. പിഡബ്ല്യു-1 തന്റെ ലാത്തി ഉപയോഗിച്ച് സ്വയം പ്രതിരോധിച്ചു. പ്രതികൾ സംഭവസ്ഥലത്ത് നിന്ന് രക്ഷപ്പെട്ടപ്പോൾ ഒരു ജീപ്പ് ലഭിക്കുകയും ആശുപത്രിയിലേക്ക് കൊണ്ടുപോകുന്ന വഴിയിൽ ദലീപ് സിംഗ് മരിക്കുകയും ചെയ്തു.

6. നിയമവിരുദ്ധമായ ഒത്തുചേരൽ നടന്നിട്ടുണ്ടോ, ദലീപ് സിങ്ങിന്റെ മരണം നരഹത്യയാണോ എന്ന ചോദ്യങ്ങളിൽ വിശ്വസനീയമായ കാരണങ്ങളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ പ്രതികൾക്കെതിരായി കീഴ്ക്കോടതികളിൽ സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ട ഒരേവിധത്തിലുള്ള കണ്ടെത്തലുകൾ കണക്കിലെടുക്കുമ്പോൾ, ആ കണ്ടെത്തലുകളെ ചോദ്യം ചെയ്യുന്നതിന് ശക്തമായ കാരണങ്ങളോ അടിസ്ഥാനങ്ങളോ കോടതി കണ്ടെത്തുന്നില്ല. അതുപോലെ, താക്കൂർ സിങ്ങും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആളുകളും (പ്രതികളായ കക്ഷികൾ) ആക്രമണകാരികളാണെന്ന് കീഴ്ക്കോടതികൾ ഒരേസമയം കണ്ടെത്തി, പ്രതികളിൽ രണ്ടുപേരായ താക്കൂർ സിംഗ്, ചാനൻ സിംഗ് എന്നിവർക്ക് പരിക്കേറ്റതായി വിശദീകരിക്കുന്നതിൽ പ്രോസിക്യൂഷൻ വിജയിച്ചു. കോടതിയുടെ ശ്രദ്ധാപൂർവ്വമായ പരിഗണനയിൽ, ഒരേ വിധത്തിലുള്ള കണ്ടെത്തലുകളിൽ ഒരു തരത്തിലുള്ള ഇടപെടലും നടത്തേണ്ട ആവശ്യമില്ലെന്ന് കോടതി കണ്ടെത്തി. എന്നിരുന്നാലും, അപ്പീൽവാദികൾക്കുവേണ്ടി ഉന്നയിച്ച വാദങ്ങൾ കണക്കിലെടുക്കുമ്പോൾ (അത് പിന്നീട് പരാമർശിക്കുന്നതായിരിക്കും) ചില ചോദ്യങ്ങൾ ശ്രദ്ധാപൂർവ്വം പരിഗണിക്കാൻ താല്പര്യപ്പെടുന്നു.

7. പിഡബ്ല്യു-1, പിഡബ്ല്യു-2 നിർമ്മൽ സിംഗ് എന്നിവരുടെ തെളിവുകൾ വിശ്വസനീയമായി കണക്കാക്കിയിട്ടുണ്ടെങ്കിലും മരണപ്പെട്ടയാളുടെ ശരീരത്തിൽ മരണപ്പെടുന്നതിന് മുൻപ് കണ്ടെത്തിയ പരിക്കുകളൊന്നും താൻ മൂലമുണ്ടായതല്ലെന്നാണ് അപ്പീൽവാദിയുടെ വാദം. ഈ വാദം, കുറ്റവിചാരണ ഇന്ത്യൻ ശിക്ഷാനിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 304 പ്രകാരമാക്കണം എന്ന വാദത്തോടൊപ്പം പരിഗണിക്കുമ്പോൾ, പരസ്പരം പൊരുത്തമില്ലാത്തതുപോലെയാണ് തോന്നുന്നത്, എന്നാൽ പൂർണമായി തമ്മിൽ പൊരുത്തപ്പെടാത്തതല്ല. അപ്പീൽവാദി കുന്തം(ബല്ലം) മാത്രമാണ് കൈവശം വച്ചിരുന്നതെന്ന് വാദിക്കുന്നു. Ext.Ka.4 പോസ്റ്റ്മോർട്ടം റിപ്പോർട്ടിൽ ബല്ലം മൂലമുണ്ടായ പരിക്കുകളൊന്നും വെളിപ്പെടുത്തിയിട്ടില്ല. അതിനുപുറമെ, പ്രതികളിൽ ഒരാളിൽ നിന്നും ഒരു ആയുധം പോലും കണ്ടെടുത്തിട്ടില്ലെന്നും വാദിക്കുന്നു. അത്തരം വാദങ്ങളുമായി മുന്നോട്ട് പോകുന്നതിനുമുമ്പ്, 27.10.1980 ന് ദലീപ് സിങ്ങിന്റെ ശരീരത്തിന്റെ പോസ്റ്റ്മോർട്ടം നടത്തി Ex.KA.4 റിപ്പോർട്ട് തയ്യാറാക്കിയ പിഡബ്ല്യു-4 ഡോക്ടർ എച്ച്ബി ഭട്ടിന്റെ മൊഴികൾ പരിശോധിക്കുന്നതാണ് ഉചിതം. Ex.KA.4 പോസ്റ്റ്മോർട്ടം റിപ്പോർട്ടിൽ മരിച്ചയാളുടെ ശരീരത്തിൽ മരണപ്പെടുന്നതിന് മുൻപുണ്ടായിരുന്ന മുറിവുകൾ ഇനിപ്പറയുന്നവയായിരുന്നു:

(1) വലതു തുടയുടെ അകത്ത് 1 സെന്റിമീറ്റർ x 0.5 സെന്റിമീറ്റർ അളവിൽ വെടിയുണ്ട കയറിയ മുറിവ് കാണപ്പെടുന്നു, ഇത് കാൽമുട്ടിന്റെ പുറകിലുള്ള പോപ്ലൈറ്റൽ ഫോസയിൽ നിന്ന് 12 സെ.മീ മുകളിലാണ്. ഇത് വലതു തുടയുടെ മുൻവശത്തെ പുറംഭാഗത്ത് 5 സെന്റിമീറ്റർ x 1.5 സെന്റിമീറ്റർ അളവിൽ വലത് കാൽമുട്ടിന്റെ സന്ധികളിൽ നിന്ന് 9 സെന്റിമീറ്റർ മുകളിലുള്ള വെടിയുണ്ട പുറത്തേക്ക് പോയ മുറിവുമായി ബന്ധപ്പെട്ടു കാണുന്നു. മുറിവുണ്ടായ ഭാഗത്തെ എല്ലാ രക്തക്കുഴലുകളും

കോശങ്ങളും മുറിഞ്ഞു. തുടയെല്ല് കഷണങ്ങളായി പൊട്ടിയ നിലയിലായിരുന്നു. മുറിവുകളിൽ നാല് വെടിയുണ്ടകൾ കണ്ടെത്തി. ചർമ്മത്തിൽ കറുത്തതോ, പച്ചകലർത്തിയതോ, പൊള്ളലേറ്റതായതോ ആയ പാടുകളൊന്നും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല.

(2) ഇടത്തെ തുടയുടെ അകത്ത് 1 സെന്റിമീറ്റർ x 0.5 സെന്റിമീറ്റർ അളവിൽ വെടിയുണ്ട കയറിയ മുറിവ് കാണപ്പെടുന്നു, ഇത് കാൽമുട്ടിന്റെ പുറകിലുള്ള പോപ്ലൈറ്റൽ ഫോസയിൽ നിന്ന് 13 സെ.മീ മുകളിലാണ്. ഈ മുറിവിന് 4 സെന്റിമീറ്റർ മുകളിലായി 0.5 സെന്റിമീറ്റർ x 0.5 സെന്റിമീറ്റർ അളവിൽ വെടിയുണ്ട പുറത്തേക്ക് പോയ മുറിവ് കാണുന്നു. കറുത്ത പാടുകളൊന്നും കാണുന്നില്ല.

(3) ചെറു വിരൽ, മോതിര വിരൽ, നടുവിരൽ എന്നിവയുടെ നടുംഭാഗത്തായി 2 സെ.മീ × 1 സെ.മീ വീതം അളവിൽ പരിക്കുകൾ കാണുന്നു.

(4) ഇടത് ചെവിയിൽ നിന്ന് 12 സെന്റിമീറ്റർ മുകളിൽ തലയുടെ ഇടതുവശത്ത് 6 സെന്റിമീറ്റർ x 0.5 സെന്റിമീറ്റർ ആഴത്തിൽ പിളർന്ന മുറിവ്.

(5) വലത് കൈത്തണ്ടയുടെ സന്ധികളിൽ നിന്ന് ഏകദേശം 3 സെന്റിമീറ്റർ ഉയരത്തിൽ വലത് കൈത്തണ്ടയുടെ പിൻഭാഗത്ത് 3 സെന്റിമീറ്റർ x 1 സെന്റിമീറ്റർ അളവിൽ ചതവ്.

8. പി.ഡബ്ല്യു-4 ഡോ. എച്ച്. ബി. ഭട്ടിന്റെ മൊഴിയനുസരിച്ച് പരിക്കുകൾ മൂലമുണ്ടായ രക്തസ്രാവവും ഷോക്കുമാണ് മരണകാരണം. സാധാരണ ഗതിയിൽ ഈ പരിക്കുകൾ കൊണ്ടുതന്നെ മരണം സംഭവിക്കാമെന്ന് അദ്ദേഹം വ്യക്തമായി പ്രസ്താവിച്ചിരുന്നു. ദലീപ് സിങ്ങിന്റെ മരണം നരഹത്യയാണെന്ന ഒരേവിധത്തിലുള്ള കണ്ടെത്തലുകൾ വിശ്വസനീയമായ കാരണങ്ങളിൽ അധിഷ്ഠിതമാണെന്നും അതിൽ ഒരു ഇടപെടലും

ആവശ്യമില്ലെന്നും കോടതി ഇതിനകം അഭിപ്രായപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. മുകളിൽ വിവരിച്ചതുപോലെ ഒന്നാമത്തെ മുറിവ് വെടിയേറ്റത് മൂലമുണ്ടായ മുറിവാണ്, അതിലൂടെ രക്തക്കുഴലുകളും കലകളും പൂർണ്ണമായും മുറിഞ്ഞു, ഈ മുറിവുകളുടെ വലുപ്പം ഇത് വളരെ ഗുരുതരമാണെന്ന് വെളിപ്പെടുത്തുന്നു. രണ്ടാമത്തെ വെടിയേറ്റ മുറിവും ഒരുപോലെ ഗുരുതര സ്വഭാവമുള്ളതാണ്. പിഡബ്ല്യു-1, പിഡബ്ല്യു-2 എന്നിവരുടെ മൊഴികളെ പിഡബ്ല്യു-4 ന്റെ മൊഴികൾ പിന്താങ്ങുന്നു, അതായത്, മരണപ്പെട്ടയാൾക്ക് വെടിയേൽക്കുകയും അതുവഴിയുണ്ടായ ഗുരുതരമായ മുറിവുകളാണ് മരണകാരണമെന്നും Ext.Ka-4 റിപ്പോർട്ടിൽ പറയുന്നു. വെടിയേറ്റ പരിക്കുകൾക്ക് പുറമെ മരിച്ചയാളുടെ ശരീരത്തിൽ മുകളിൽ സൂചിപ്പിച്ചതുപോലെ മറ്റ് മൂന്ന് പരിക്കുകൾ കൂടി ഉണ്ടായിരുന്നു. മുകളിൽ സൂചിപ്പിച്ചതുപോലെ അപ്പീൽവാദിയുടെ വാദം കണക്കിലെടുക്കുമ്പോൾ, മരിച്ചയാളുടെ മക്കളായ പിഡബ്ല്യു-1-ദർശൻ സിംഗ്, പിഡബ്ല്യു-2-നിർമൽ സിംഗ് എന്നിവർക്ക് സംഭവിച്ച പരിക്കുകളുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് ഇത് പ്രസക്തമാണ്. സാക്ഷികളായ പിഡബ്ല്യു-1 ഉം പിഡബ്ല്യു-2 ഉം അവർക്കും അതേ സംഭവത്തിൽ പരിക്കേറ്റതായി നൽകിയ മൊഴി പിഡബ്ല്യു-3 ആയ ഡോ. എൻ.കെ. ടണ്ടണിന്റെ മൊഴിയിലൂടെയും Exts. Ka.2,Ka.3 തെളിവുകളിലൂടെയും ശക്തിപ്പെടുന്നു. പിഡബ്ല്യു-3 ന്റെ മൊഴിയിലൂടെയും Exts.Ka.3 തെളിവിലൂടെയും ദർശൻ സിങ്ങിന് താഴെപ്പറയുന്ന പരിക്കുകൾ ഉണ്ടായിരുന്നതായി കാണുന്നു :

1. ഇടത് കൈയുടെ തോളിന്റെ പിൻഭാഗത്ത് 2 സെ.മീ x 1/4 സെ.മീ അളവിൽ പോറലുണ്ട്.
2. ഇടത് തോളിന്റെ പിൻഭാഗത്ത് 21/2 സെന്റിമീറ്റർ x 1 സെന്റിമീറ്റർ അളവിൽ ചതവ്.
3. ഇടത് തോളിൻറെ പിൻഭാഗത്ത് 3 സെ.മീ x 3/4 സെ.മീ x 1/2 സെ.മീ അളവിൽ

മുറിവ്.

4. ഇടത് ചെവിയുടെ മുകൾ ഭാഗത്ത് 5 സെന്റിമീറ്റർ x 1 1/2 സെന്റിമീറ്റർ അളവിൽ ചതവ്.
5. തലയുടെ പിൻഭാഗത്ത് 3 സെന്റിമീറ്റർ x 1/2 സെന്റിമീറ്റർ ആഴത്തിൽ അസ്ഥി കാണുന്ന വിധത്തിൽ മുറിവ്. എക്സ്-റേ എടുക്കാൻ നിർദ്ദേശിച്ചു.
6. പിന്നിൽ 5 സെന്റിമീറ്റർ x 2 സെന്റിമീറ്റർ അളവിൽ ചതവ്.
7. ഇടത് തോളിന് പിൻഭാഗത്ത് 2 സെന്റിമീറ്റർ x 1 സെന്റിമീറ്റർ അളവിൽ ചതവ്.

9. പിഡബ്ല്യു-3 ന്റെ മൊഴിയിലൂടെയും Exts.Ka.2 തെളിവിലൂടെയും ദർശൻ സിങ്ങിന് താഴെപ്പറയുന്ന പരിക്കുകൾ ഉണ്ടായിരുന്നതായി കാണുന്നു :

1. (1) താഴത്തെ കൈയിൽ 3 സെ. മീ x 2 സെ. മീ അളവിൽ, മുകൾ ഭാഗത്തെ സന്ധിയിൽ നിന്ന് 5 സെ. മീ മുകളിലായി ഇടത് വശത്ത് പരിക്കുകൾ കാണുന്നു.
2. ഇടത് കൈയിൽ മുകൾ ഭാഗത്ത് 5 സെ. മീ x 1 1/2 സെ ൾ. മീ അളവിൽ ചതവ്.
3. 3 1/2 സെന്റിമീറ്റർ x 1/2 സെന്റിമീറ്റർ ആഴത്തിൽ തലയുടെ മധ്യത്തിൽ അസ്ഥി കാണുന്ന വിധത്തിൽ പിളർന്ന മുറിവ്.എക്സ്-റേ എടുക്കാൻ നിർദ്ദേശിച്ചു.

10. ഐപിസി 307/149 വകുപ്പുകൾ പ്രകാരം അപ്പീൽവാദിക്കും മറ്റ് പ്രതികൾക്കുമെതിരെ കേസ് രജിസ്റ്റർ ചെയ്തിട്ടില്ലെന്ന് കണ്ടെത്തിയെങ്കിലും, പിഡബ്ല്യു 1,2 എന്നിവർക്ക് സംഭവിച്ച പരിക്കുകളുടെ സ്വഭാവം കണക്കിലെടുത്ത് 324/149,323/149 വകുപ്പുകൾ പ്രകാരം അവർ ശിക്ഷിക്കപ്പെട്ടു. അപ്പീൽവാദിയുടെ സാന്നിധ്യവും പങ്കാളിത്തവും സംബന്ധിച്ച് പിഡബ്ല്യു 1,2 എന്നിവർ പ്രത്യേകമായി മൊഴി നൽകിയിട്ടുണ്ടെന്ന് കീഴ്ക്കോടതികൾ വിലയിരുത്തി.

പിഡബ്ല്യു 1,2 എന്നിവരുടെ മൊഴികൾ അവിശ്വസിക്കത്തക്കവിധത്തിൽ അവരുടെ മൊഴികളിൽ കാര്യമായ വൈരുദ്ധ്യങ്ങളൊന്നുമില്ലെന്ന കീഴക്കോടതികളുടെ കണ്ടെത്തൽ തെറ്റാണെന്ന് ചൂണ്ടിക്കാണിക്കാൻ ഒന്നും തന്നെ ഈ കോടതിയുടെ ശ്രദ്ധയിൽപ്പെടുത്തിയിട്ടില്ല. അത്തരം സാഹചര്യത്തിൽ, പിഡബ്ല്യു 1,2 എന്നിവരുടെ മൊഴികളും അതിനെ പിന്തുണയ്ക്കുന്ന പിഡബ്ല്യു 3 ന്റെ മൊഴിയും Exts.Ka.2,Ka.3 തെളിവുകളും പിഡബ്ല്യു 4 ന്റെ മൊഴിയും Exts. Ka. 4 തെളിവും കീഴക്കോടതികൾ വിധിച്ചത് പോലെ വിശ്വാസയോഗ്യമായി മാത്രമേ എടുക്കാൻ കഴിയൂ. കീഴ്ക്കോടതികൾ വിധിച്ചത് പോലെ അവരുടെ മൊഴികളിൽ നിന്ന് അപ്പീൽവാദിയുൾപ്പെടെയുള്ളവർ നിയമവിരുദ്ധമായി സംഘം ചേർന്നുവെന്ന് വ്യക്തമാകും. മറിച്ചാണെങ്കിൽ പോലും, അപ്പീൽവാദി ഉന്നയിച്ച മേൽപ്പറഞ്ഞ വാദങ്ങളിൽ താൻ അന്യായമായി സംഘം ചേർന്നതിന്റെ ഭാഗമായിരുന്നു എന്ന കാര്യം അയാൾ ഗൗരവമായി കാണുകയോ തർക്കിക്കുകയോ ചെയ്യുന്നില്ലെന്ന് കാണാം. അയാളുടെ പ്രധാന വാദം പ്രോസിക്യൂഷൻ താൻ കുറ്റക്കാരനാണെന്ന് തെളിയിക്കുന്നതിൽ പരാജയപ്പെട്ടു എന്നതാണ്. ഈ വാദം നിലനിൽക്കത്തക്കതാണോ, പ്രത്യേകിച്ചും, ശിക്ഷാവിധി മാറ്റുന്ന കാര്യത്തിൽ എന്ന് പരിശോധിക്കുന്നതിന്, ഇത്, ഹൈക്കോടതിയിലോ ഈ കോടതിയിലോ അപ്പീൽ തീർപ്പാക്കാത്ത സമയത്ത് പത്ത് പ്രതികളിൽ എട്ട് പേർ മരണപ്പെട്ടു എന്ന വസ്തുതയുടെ വെളിച്ചത്തിൽ പരിശോധിക്കേണ്ടതുണ്ട്.

11. മേൽപ്പറഞ്ഞ വാദങ്ങളുടെ പശ്ചാത്തലത്തിൽ മറ്റ് ചില അനുബന്ധ ചോദ്യങ്ങൾ പരിഗണിക്കേണ്ടത് ആവശ്യമായി വന്നിരിക്കുന്നു. നിയമവിരുദ്ധമായി സംഘം ചേർന്നതിന്റെ ഭാഗമായിരുന്ന പ്രതിയെന്ന് അല്ലെങ്കിൽ കുറ്റാരോപിതൻ എന്ന്

പ്രോസിക്യൂഷൻ സ്ഥാപിച്ചുകഴിഞ്ഞാൽ, ബദൽ ബാദ്ധ്യത അല്ലെങ്കിൽ പരോക്ഷ ബാദ്ധ്യത പ്രകാരം അയാൾ ഉത്തരവാദിയാണെന്ന് വിധിക്കുന്നതിന് ആ വ്യക്തി കുറ്റം ചെയ്തുവെന്ന് പ്രത്യേകമായി പ്രോസിക്യൂഷൻ തെളിയിക്കേണ്ട ആവശ്യമുണ്ടോ എന്നതാണ് അതുമായി ബന്ധപ്പെട്ട ആദ്യത്തെ ചോദ്യം. കോടതിയുടെ അഭിപ്രായത്തിൽ, ഐ.പി.സി വകുപ്പ് 149 ലെ വാക്യഘടന കണക്കിലെടുത്ത് അത്തരം ഭാരം പ്രോസിക്യൂഷന് മേൽ അടിച്ചേൽപ്പിക്കാൻ കഴിയില്ല. ആ ചോദ്യത്തിൽ നിരവധി തീരുമാനങ്ങളുണ്ടെങ്കിലും അമേരിക റായും മറ്റുള്ളവരും **v.** ബീഹാർ സംസ്ഥാനം (എ.ഐ.ആർ 2011 എസ്.സി. 1379), സുരേന്ദ്രയും മറ്റുള്ളവരും **v.** ഉത്തർപ്രദേശ് സംസ്ഥാനം (എ.ഐ.ആർ 2012 എസ്.സി. 539),യൂനിസ് എന്ന കരിയ **v.** മധ്യപ്രദേശ് സംസ്ഥാനം (എ.ഐ.ആർ 2003 എസ്.സി.539) എന്നീ കേസുകളിലെ തീരുമാനങ്ങൾ പരാമർശിക്കുന്നത് മതിയാകുമെന്ന് കോടതി കരുതുന്നു. അമേരിക റായിയുടെ കേസിൽ (മേൽപരാമർശം) നിയമവിരുദ്ധമായ ഒരു സംഘത്തിൽ അതിന്റെ പൊതു ലക്ഷ്യത്തെ പിന്തുണയ്ക്കുക എന്ന ഉദ്ദേശത്തോടെ മാത്രം അതിന്റെ ഭാഗമായാൽ പോലും അത് ഒരു വ്യക്തിയെ പരോക്ഷമായി ഉത്തരവാദിയാക്കുമെന്ന് ഈ കോടതി വിധിച്ചു. സുരേന്ദ്രയുടെ കേസിൽ (മേൽപരാമർശം) കോടതി വിധിച്ചത്, ഇത്തരമൊരു സംഘത്തിന് പൊതുവായ ഒരു ലക്ഷ്യം ഉണ്ടോ എന്ന് മനസ്സിലാക്കാൻ, അവരുടെ കൈയിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന ആയുധങ്ങൾ, അവരുടെ ചലനങ്ങൾ, അവർ നടത്തിയ ആക്രമണങ്ങൾ, അതിന്റെ ഫലങ്ങൾ തുടങ്ങിയ ഘടകങ്ങൾ പരിശോധിച്ചാൽ മതിയാകും എന്നാണ്. നിയമവിരുദ്ധമായ ഒരു സംഘത്തിൽ ഭാഗമാകുന്നത് തന്നെ കുറ്റം സ്ഥാപിക്കുന്നതിന് മതിയായ കാരണമാണെന്ന് യൂനിസിന്റെ കേസിൽ (മേൽപരാമർശം) വിധിച്ചു. കൂടാതെ, നിയമവിരുദ്ധമായി സംഘം ചേർന്നതിന്റെ

ഭാഗമായി സംഭവസ്ഥലത്ത് പ്രതിയുടെ സാന്നിധ്യം തർക്കത്തിലല്ലെങ്കിൽ, പ്രത്യക്ഷമായി അയാൾ കുറ്റം ചെയ്തു എന്ന് തെളിയിച്ചില്ലെങ്കിലും കുറ്റക്കാരനാണെന്ന് വിധിക്കാൻ അത് മതിയാകുമെന്നും കോടതി നിരീക്ഷിച്ചു.

12. കൂട്ടുപ്രതികളുടെ മരണത്തെത്തുടർന്ന് കുറ്റക്കാരുടെ എണ്ണം അഞ്ചിൽ താഴെയായത് ഐ.പി.സി വകുപ്പ് **149** പ്രകാരം നിലവിലുള്ള പ്രതികൾക്ക് മേലുള്ള പരോക്ഷ ബാദ്ധ്യതയെ ബാധിക്കുമോ എന്നതാണ് കോടതി അപ്പീൽവാദി ഉന്നയിക്കുന്ന വാദവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് പരിഗണിക്കുന്ന അടുത്ത പ്രശ്നം. കൂട്ടുപ്രതികളെ കുറ്റവിമുക്തരാക്കിയതിന്റെ പേരിൽ അപ്പീലിലെ കുറ്റക്കാരുടെ എണ്ണം അഞ്ചിൽ താഴെയാകുന്നതും കൂട്ടുപ്രതികളുടെ മരണത്തെ തുടർന്ന് കുറ്റക്കാരുടെ എണ്ണം അഞ്ചിൽ താഴെയാകുന്നതും തമ്മിൽ കാര്യമായ വ്യത്യാസമുണ്ട്. ഇതിൽ കുറ്റവിമുക്തമാകുന്നതുമായി ബന്ധപ്പെട്ടുള്ള നിയമപരമായ നിലപാട് ഇതിനകം തീരുമാനിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതാണ്. അമർ സിംഗും മറ്റൊരാളും v. പഞ്ചാബ് സംസ്ഥാനം ((1987) 1 എസ്.സി.സി 679) കേസിലെ വിധിയിൽ ഐ.പി.സി വകുപ്പ് 148, വകുപ്പ് 302 ഉം വകുപ്പ് 149 ഉം പ്രകാരം ശിക്ഷാർഹമായ കുറ്റങ്ങൾക്ക് ഏഴ് പേർക്കെതിരെ കേസെടുത്തു. കുറ്റം ചെയ്തതിൽ ഈ ഏഴുപേരെ കൂടാതെ മറ്റ് വ്യക്തികൾക്ക് പങ്കുണ്ടെന്ന് പ്രോസിക്യൂഷൻ വാദിച്ചിട്ടില്ല. ഏഴ് പ്രതികളിൽ മൂന്ന് പേരെ കുറ്റവിമുക്തരാക്കിയതിനാൽ ബാക്കിയുള്ള നാല് പേരെ ഐപിസി വകുപ്പ് 148, വകുപ്പ് 149 എന്നിവ പ്രകാരം ശിക്ഷിക്കാൻ കഴിയില്ലെന്ന് കോടതി നിരീക്ഷിച്ചു.

13. നേതല പോതുരാജുവും മറ്റുള്ളവരും v. ആന്ധ്രാപ്രദേശ് സംസ്ഥാനം ((1992) 1 എസ്.സി.സി 49) കേസിൽ കോടതി ഈ നിലപാട് ആവർത്തിച്ചു. ഏഴ് പ്രതികൾ

നിയമവിരുദ്ധമായി സംഘം ചേർന്ന് പൊതു ലക്ഷ്യത്തിന്റെ ഭാഗമായി കൊലപാതകം നടത്തിയെന്നും ഐപിസി വകുപ്പ് 302/149 പ്രകാരം അവർക്കെതിരെ കുറ്റം ചുമത്തിയെന്നുമാണ് പ്രോസിക്യൂഷൻ കേസ്. ഇതിൽ നാലുപേരെ വെറുതെ വിട്ടു. ഈ സാഹചര്യത്തിൽ ബാക്കിയുള്ള മൂന്ന് പ്രതികളെ ഐപിസി വകുപ്പ് 149 പ്രകാരം ശിക്ഷിക്കാൻ കഴിയില്ലെന്ന് അപ്പീലിൽ ഈ കോടതി നിരീക്ഷിച്ചു. അതേസമയം, പൊതുവായ ഉദ്ദേശ്യത്തോടെ കുറ്റകൃത്യം ചെയ്തതായി തെളിവുകളിൽ നിന്ന് വ്യക്തമാകുന്നുവെങ്കിൽ, ഐപിസി വകുപ്പ് 149 ബാധകമല്ലെങ്കിലും പ്രതികളെ അല്ലെങ്കിൽ അപ്പീൽവാദികളെ ശിക്ഷിക്കുന്നതിന് അത് തടസ്സമാകില്ലെന്നും കോടതി നിരീക്ഷിച്ചു.

നിയമവിരുദ്ധമായ ഒരു പൊതുവായ ലക്ഷ്യത്തിനു വേണ്ടി സജീവമായി പ്രവർത്തിക്കുന്ന അഞ്ചോ അതിലധികമോ വ്യക്തികൾ ഉണ്ടെങ്കിൽ മാത്രമേ വകുപ്പ് 149 ബാധകമാവൂ എന്നതാണ് പരിശോധിക്കേണ്ടത് എന്ന് മേൽപ്പറഞ്ഞ വ്യവസ്ഥയും മുകളിൽ പരാമർശിച്ച തീരുമാനങ്ങളും വെളിപ്പെടുത്തുന്നു. ഇതിൽ പങ്കെടുക്കാതെ വെറും കാഴ്ചക്കാരായി നിൽക്കുന്ന വ്യക്തികളെ ഇതിൽ നിന്ന് ഒഴിവാക്കണമെന്നതും ശ്രദ്ധിക്കേണ്ട കാര്യമാണ്.

14. മുകളിൽ പറഞ്ഞതുപോലെ, അപ്പീൽ തീർപ്പാക്കുന്നതിനിടയിൽ കൂട്ടുപ്രതികളുടെ മരണത്തെ തുടർന്ന് കുറ്റക്കാരുടെ എണ്ണം കുറയുന്നതിന്റെ ഫലവും പ്രത്യാഘാതവും കുറ്റവിമുക്തരാക്കിയതിലൂടെ ഉണ്ടാകുന്ന ഫലത്തിൽ നിന്നും പ്രത്യാഘാതത്തിൽ നിന്നും വ്യത്യസ്തമായിരിക്കും. സി.ആർ.പി.സി. വകുപ്പ് **394 (1)** പ്രകാരം വകുപ്പ് **377** അല്ലെങ്കിൽ വകുപ്പ് **378** പ്രകാരമുള്ള ഓരോ അപ്പീലും പ്രതിയുടെ മരണത്തോടെ അവസാനിക്കും. കൂടാതെ, ഉപവകുപ്പ് **(2)** പ്രകാരം, **XXXIX** അധ്യായത്തിന് കീഴിലുള്ള മറ്റെല്ലാ അപ്പീലുകളും

(പിഴ ചുമത്തുന്നതിനെതിരെ ഫയൽ ചെയ്ത അപ്പീൽ ഒഴികെ) അപ്പീൽവാദിയുടെ മരണത്തെത്തുടർന്ന് അവസാനിക്കുമെന്ന് വ്യവസ്ഥ ചെയ്യുന്നു. പിഴ ചുമത്തുന്നതിനെതിരായ അപ്പീൽ ഒഴികെയുള്ള എല്ലാ അപ്പീലുകളും അപ്പീൽവാദിയുടെ മരണത്തോടെ അവസാനിക്കുമെന്നതാണ് നിലപാട്, കാരണം അത്തരം സാഹചര്യങ്ങളിൽ അപ്പീൽ പ്രകാരമുള്ള ശിക്ഷ നടപ്പാക്കാൻ കഴിയില്ല. സി.ആർ. പി.സി വകുപ്പ് 394 ലെ വാക്യഘടനയനുസരിച്ച് ഭരണഘടനയുടെ അനുഛേദം 136 പ്രകാരമുള്ള പ്രത്യേക അനുമതി അപ്പീലിൽ ഇത് ബാധകമാവില്ലെന്ന് തോന്നാമെങ്കിലും ഹർനാം സിംഗ് **v.** ഹിമാചൽ പ്രദേശ് സംസ്ഥാനം ((1975) 3 എസ്.സി.സി 343), ഹരി പ്രസാദ് ചാപോലിയ **v.** യു. ഒ. ഐ ((2008) 7 എസ്.സി.സി 690) എന്നീ കേസുകളിൽ ഈ കോടതി മറിച്ചാണ് വിധി പുറപ്പെടുവിച്ചത്. ഹർനാം സിങ്ങിന്റെ (മേൽപരാമർശം) കേസിൽ, സി.ആർ. പി.സി വകുപ്പ് 394, ഭരണഘടനയുടെ അനുഛേദം 136 പ്രകാരമുള്ള പ്രത്യേക അനുമതി അപ്പീലിൽ ബാധകമാവില്ലെന്ന് ഈ കോടതി വിധിച്ചു. അതിനാൽ, അത്തരത്തിലുള്ള ഒരു അപ്പീൽ വകുപ്പ് 394 ൽ നേരിട്ട് ഉൾപ്പെടുന്നില്ലെങ്കിലും അപ്പീൽവാദിയുടെ മരണത്തോടെ അവസാനിക്കുമോ എന്നതാണ് ചോദ്യം. നിയമത്തിന് ഒരു ഏകരൂപത്വം ഉണ്ടാവണമെന്ന താൽപ്പര്യം മുൻനിർത്തി, ഒരു സാധാരണ അപ്പീലിന് കോഡിലെ ചട്ടങ്ങൾ ബാധകമാകുന്നതിൽ നിന്ന് വ്യത്യസ്തമായി ഇന്ത്യൻ ഭരണഘടനയുടെ അനുച്ഛേദം 136 പ്രകാരമുള്ള അപ്പീലുകൾക്ക് പ്രത്യേക ചട്ടങ്ങൾ രൂപീകരിക്കുന്നതിൽ സാധുവായ കാരണമൊന്നുമില്ലെന്ന് വിധിച്ചു. ഹരി പ്രസാദ് ഛപോളിയയുടെ കേസിൽ (മേൽപരാമർശം), ഇന്ത്യൻ ഭരണഘടനയുടെ അനുച്ഛേദം 136 പ്രകാരം സുപ്രീം കോടതിയിൽ സമർപ്പിച്ച അപ്പീലുകൾക്ക് സി.ആർ.പി.സി വകുപ്പ് 394 ന്റെ തത്വങ്ങൾ

ബാധകമാകുമെന്ന് ഈ കോടതി വിധിച്ചു.

15. സി.ആർ.പി.സി യിൽ 'അബെയ്റ്റ്മെന്റ്' ('abatement') അല്ലെങ്കിൽ 'അബെയ്റ്റ്' ('abate') എന്ന പദം നിർവചിച്ചിട്ടില്ല. ഈ സാഹചര്യത്തിൽ, അതിന്റെ നിഘണ്ടുവിലെ അർത്ഥം പരിശോധിക്കേണ്ടതുണ്ട്. ബ്ലാക്ക്സ് ലോ ഡിക്ഷണറി, പത്താം പതിപ്പിൽ ക്രിമിനൽ നടപടികളുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് നൽകിയിരിക്കുന്ന അർത്ഥമനുസരിച്ച് 'അബെയ്റ്റ്മെന്റ്' എന്നാൽ 'സാധാരണ ഗതിയിലുള്ള വ്യവഹാര നടപടികൾ അവസാനിക്കുന്നതിന് മുൻപ് എതിർകക്ഷി മരണപ്പെടുമ്പോൾ ക്രിമിനൽ നടപടിക്രമങ്ങൾ അവസാനിപ്പിക്കുന്നതിനെയാണ്' പറയുന്നത്. അതിനാൽ, ക്രിമിനൽ നടപടികളിൽ മാത്രമേ 'അത്തരം നടപടികൾ തീർപ്പാക്കാതെ പ്രതിയുടെ/കുറ്റാരോപിതന്റെ മരണം മൂലം അത്തരം നടപടികൾ നിർത്തലാക്കുന്നു' എന്ന നിലയിൽ 'അബെയ്റ്റ്മെന്റിന്' അർത്ഥം എടുക്കാൻ കഴിയൂ എന്ന് കാണാൻ കഴിയും. ചുരുക്കത്തിൽ, കുറ്റസ്ഥാപനത്തിനെതിരായ അപ്പീൽ (പിഴ ചുമത്തുന്നതിനെതിരെയുള്ള അപ്പീൽ ഒഴികെ) മാത്രമേ അപ്പീൽവാദിയുടെ മരണത്തോടെ ഇല്ലാതാകുന്നുള്ളൂവെന്ന് ഇത് വെളിപ്പെടുത്തുന്നു, കാരണം, അത്തരം സാഹചര്യത്തിൽ അപ്പീൽ പ്രകാരമുള്ള ശിക്ഷ നടപ്പാക്കാൻ കഴിയില്ല. ഈ ഇളവ് കുറ്റവിമുക്തനാക്കുന്ന കേസിൽ നിന്ന് തീർത്തും വ്യത്യസ്തമാണ്. സി.ആർ.പി.സി വകുപ്പ് 394 (2) പരിശോധിച്ചാൽ ഇത് വ്യക്തമാകുന്നതാണ്. മേൽപ്പറഞ്ഞ വ്യവസ്ഥ ഇപ്രകാരമാണ് :

> "ഒരു ശിക്ഷാവിധിയ്ക്കോ വധശിക്ഷയ്ക്കോ ജീവപര്യന്തം തടവിനോ എതിരായ ഒരു അപ്പീൽ തീർപ്പുകൽപ്പിക്കുന്നതിനിടയിൽ അപ്പീൽവാദി മരണപ്പെടുകയും അയാളുടെ അടുത്ത ബന്ധുക്കളിൽ ആരെങ്കിലും അപ്പീൽ തുടരാൻ അനുമതി തേടി മരണം

സംഭവിച്ച് മുപ്പത് ദിവസത്തിനുള്ളിൽ അപ്പീൽ കോടതിയിൽ അപേക്ഷിക്കുകയും തുടർന്ന് കോടതി അനുമതി നൽകുകയും ചെയ്താൽ ആ അപ്പീൽ അവസാനിക്കില്ല".

16. ചുരുക്കിപ്പറഞ്ഞാൽ, ഹൈക്കോടതി മുമ്പാകെയുള്ള ക്രിമിനൽ അപ്പീൽ നമ്പർ. 1510/1992 തീർപ്പാക്കുന്നതിനിടയിലോ അല്ലങ്കിൽ ഈ അപ്പീൽ തീർപ്പാക്കുന്നതിനിടയിലോ പത്ത് പ്രതികളിൽ ഏഴുപേർ മരണപ്പെട്ടു എന്നത് മാത്രം പരോക്ഷ ബാദ്ധ്യത അല്ലെങ്കിൽ ബദൽ ബാദ്ധ്യത ബാധകമാവില്ലെന്ന് വാദിക്കുന്നതിന് മതിയായ ഒരു കാരണമല്ല, പ്രത്യേകിച്ചും സംഘത്തിന് നിയമവിരുദ്ധമായ ഒരു ലക്ഷ്യം ഉണ്ടാകുമ്പോൾ.

17. മേൽപ്പറഞ്ഞ കാര്യങ്ങൾ തീരുമാനിച്ചതിനുശേഷം, ഐപിസി വകുപ്പ് 302/149 പ്രകാരമുള്ള അപ്പീൽവാദിയുടെ കുറ്റസ്ഥാപനം ഐപിസി വകുപ്പ് 304 ഭാഗം 1 അല്ലെങ്കിൽ ഭാഗം 2 ഉം വകുപ്പ് 149 ഉം പ്രകാരമുള്ളതാക്കണമെന്ന അപ്പീൽവാദിയുടെ വാദം സാധുതയുള്ളതാണോ എന്ന വിഷയമാണ് കോടതി ഇപ്പോൾ പരിഗണിക്കുന്നത്. അപ്പീൽവാദിക്കു മേൽ ചുമത്തിയ കുറ്റം ഐപിസി വകുപ്പ് 302 പ്രകാരം മാത്രമായിരുന്നില്ല,വകുപ്പ് 302 ഉം വകുപ്പ് 149 ഉം പ്രകാരമാണെന്ന് കോടതി ഇതിനകം വ്യക്തമാക്കിയിട്ടുണ്ട്. നിയമവിരുദ്ധമായ സംഘത്തിന്റെ ഭാഗമായിരുന്ന അപ്പീൽവാദി എന്ന കണ്ടെത്തൽ കോടതി അംഗീകരിക്കുന്നതിനാൽ, വകുപ്പ് 149 പ്രകാരം ആ ഗ്രൂപ്പിലെ ഏതെങ്കിലും അംഗം നടത്തിയ കൊലപാതക കൃത്യത്തിന്റെ ഉത്തരവാദത്തിൽ നിന്ന് അപ്പീൽവാദിക്ക് രക്ഷപ്പെടാൻ ആവില്ല, പ്രത്യേകിച്ചും, ആ സംഘത്തിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം തന്നെ കൊലപ്പെടുത്തുക എന്നതാകുമ്പോൾ. ഒരു വ്യക്തി അത്തരമൊരു സംഘത്തിന്റെ

ഭാഗമാണെങ്കിൽ, അതിന്റെ പൊതുവായ ലക്ഷ്യം നേടാനാണ് അത്തരമൊരു കൃത്യം നടത്തുന്നതെങ്കിൽ, താൻ സ്വന്തം കൈകൊണ്ട് അത്തരമൊരു കൃത്യവും നടത്തിയിട്ടില്ലെന്ന് പറഞ്ഞുകൊണ്ട് അയാൾക്ക് പ്രതിരോധിക്കാനാവില്ലെന്ന് വകുപ്പ് 149 വ്യക്തമായി പറയുന്നു.

18. സുരേന്ദ്രയുടെ കേസിൽ (മേൽപരാമർശം) ഇത്തരമൊരു സംഘത്തിന് പൊതുവായ ഒരു ലക്ഷ്യം ഉണ്ടോ എന്ന് മനസ്സിലാക്കാൻ, അവരുടെ കൈയിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന ആയുധങ്ങൾ, അവരുടെ ചലനങ്ങൾ, അവർ നടത്തിയ ആക്രമണങ്ങൾ, അതിന്റെ ഫലങ്ങൾ തുടങ്ങിയ ഘടകങ്ങൾ പരിശോധിച്ചാൽ മതിയാകും എന്ന സുരേന്ദ്രയുടെ കേസിലെ തീരുമാനം കോടതി ഇതിനകം പരാമർശിച്ചിട്ടുണ്ട്. കുൽദീപ് യാദവും മറ്റുള്ളവരും **v.** ബീഹാർ സംസ്ഥാനം ((2011) 5 എസ്.സി.സി 324) കേസിൽ, ഐപിസി വകുപ്പ് 149 ബാധകമാകുന്നതിന് അല്ലെങ്കിൽ പ്രയോഗിക്കുന്നതിന്, നിയമവിരുദ്ധമായി സംഘം ചേർന്നതിന്റെ പൊതു ലക്ഷ്യം നിറവേറ്റുന്നതിനാണ് കുറ്റകരമായ പ്രവൃത്തി ചെയ്തതെന്നും ഇത്തരമൊരു കുറ്റകൃത്യം നടത്താൻ പോകുന്നതിനെക്കുറിച്ച് സംഘത്തിലെ മറ്റ് അംഗങ്ങൾക്ക് അറിവുണ്ടായിരുന്നുവെന്നും തെളിയിക്കേണ്ടത് അനിവാര്യമാണ് എന്ന് ഈ കോടതി വിധിച്ചു. ജയ് കരണും മറ്റുള്ളവരും **v.** ഉത്തർപ്രദേശ് സംസ്ഥാനം ((2003) 12 എസ്.സി.സി 655) കേസിൽ അപ്പീൽവാദിയായ ജയ് കരണും ബാബുവും ഐപിസി വകുപ്പ് 148,വകുപ്പ് 302/149,വകുപ്പ് 323/149 എന്നിവ പ്രകാരം ശിക്ഷിക്കപ്പെട്ടു, മറ്റൊരു അപ്പീൽവാദിയായ വീർ ഭദ്ര 148,302/149,323/149 എന്നീ വകുപ്പുകൾ പ്രകാരം ശിക്ഷിക്കപ്പെട്ടു. പ്രതികൾ അവരുടെ കൈവശമുണ്ടായിരുന്ന തോക്കുകൾ, കാന്ത, ബാങ്ക തുടങ്ങിയ ആയുധങ്ങൾ ഉപയോഗിച്ച് കേസിലെ മരണപ്പെട്ടയാളെ കൊലപ്പെടുത്തുകയും മറ്റുള്ളവരെ പരിക്കേൽപ്പിക്കുകയും ചെയ്തതായി കീഴ്ക്കോടതി കണ്ടെത്തി. സാക്ഷികളുടെ

മൊഴികൾ മെഡിക്കൽ തെളിവുകളാൽ സ്ഥിരീകരിക്കപ്പെടുന്നുവെന്നും തൽഫലമായി പ്രതിക്ക് മേൽ ചുമത്തപ്പെട്ട കുറ്റങ്ങൾ ശരിവയ്ക്കുന്നുവെന്നും ഈ കോടതി വിധിച്ചു. കോടതി എടുത്തിട്ടുള്ള തീരുമാനങ്ങളും അതിൽ നിന്ന് ഉരുത്തിരിയുന്ന നിയമപരമായ നിലപാടുകളും മനസ്സിൽ വച്ചുകൊണ്ട് മേൽപ്പറഞ്ഞ ചോദ്യം കോടതി പരിഗണിക്കും.

19. ഇപ്പോൾ, പ്രതികൾക്കെതിരെ ചുമത്തിയ കുറ്റകൃത്യങ്ങൾക്ക് ഉപയോഗിച്ചതായി ആരോപിക്കപ്പെടുന്ന ആയുധങ്ങൾ വീണ്ടെടുക്കാത്തതുമായി ബന്ധപ്പെട്ട കാര്യങ്ങൾ കോടതി പരിഗണിക്കും. ഇക്കാര്യത്തിൽ, രാകേഷും മറ്റുള്ളവരും **v.** ഉത്തർപ്രദേശ് സംസ്ഥാനം ((2021) 7 എസ്.സി.സി 188) കേസിലെ തീരുമാനം പരാമർശിക്കുന്നത് മാത്രമേ ഉചിതമാകൂ. അതിലെ, പ്രസക്തമായ ഭാഗങ്ങൾ ഇവിടെ ചേർക്കുന്നു :

> "ഒരു പ്രതിയെ ശിക്ഷിക്കുന്നതിന് കുറ്റകൃത്യം ചെയ്യാൻ ഉപയോഗിച്ച ആയുധം വീണ്ടെടുക്കണമെന്ന് നിർബന്ധമില്ല. മുകളിൽ നിരീക്ഷിച്ചതുപോലെ പിഡബ്ല്യു 1, പിഡബ്ല്യു 2 എന്നിവരുടെ സാക്ഷി മൊഴികൾ വിശ്വസനീയമാണ്, കൂടാതെ എ-1 രാകേഷ് തോക്കിൽ നിന്ന് വെടിയുതിർക്കുകയും മരിച്ചയാൾക്ക് പരിക്കേൽക്കുകയും ചെയ്തതായി അവർ പ്രത്യേകം പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ട്. വെടിയേറ്റതായി മെഡിക്കൽ തെളിവുകളിൽ നിന്നും പിഡബ്ല്യു 5 - ഡോക്ടർ സന്തോഷ് കുമാറിന്റെ മൊഴികളിൽ നിന്നും തെളിയിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. ഒന്നാമത്തെ പരിക്ക് വെടിയേറ്റത് കൊണ്ടുണ്ടായതാണ്. അതിനാൽ, വെടിവയ്പ്പിന് സാക്ഷികളായ പിഡബ്ല്യു 1, പിഡബ്ല്യു 2 എന്നിവരുടെ വിശ്വസനീയമായ മൊഴികൾ നിരസിക്കാൻ കഴിയില്ല. പിഡബ്ല്യു 1, പിഡബ്ല്യു 2 എന്നിവരുടെ മൊഴികൾ വിശ്വാസയോഗ്യമാണ്, കാരണം,

എ-1 മരണപ്പെട്ടയാൾക്ക് നേരെ വെടിയുതിർത്തു എന്നുള്ളത് അയാളുടെ ശരീരത്തിൽ നിന്ന് കണ്ടെടുത്ത ബുള്ളറ്റിലൂടെയും പിഡബ്ല്യു 2 ന്റെയും പിഡബ്ല്യു 5 ന്റെയും മൊഴികളിലൂടെയും സ്ഥിരീകരിക്കപ്പെടുന്നു. അതിനാൽ, കണ്ടെടുത്ത ബുള്ളറ്റ് കണ്ടെടുത്ത തോക്കുമായി ചേരുന്നില്ലെന്ന ബാലിസ്റ്റിക് റിപ്പോർട്ടിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ മാത്രം പിഡബ്ല്യു 1, പിഡബ്ല്യു 2 എന്നിവരുടെ വിശ്വാസയോഗ്യമായ മൊഴികൾ നിരസിക്കാൻ കഴിയില്ല".

മേൽപ്പറഞ്ഞ സാഹചര്യങ്ങളിലും രാകേഷും മറ്റുള്ളവരും v. ഉത്തർപ്രദേശ് സംസ്ഥാനം കേസിലെ തീരുമാനത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിലും ആയുധങ്ങൾ വീണ്ടെടുക്കാതിരിക്കുന്നത് പരിക്കേറ്റ ദൃക്സാക്ഷികളായ പിഡബ്ല്യു 1 ന്റെയും പിഡബ്ല്യു 2 ന്റെയും മൊഴികൾ തള്ളുന്നതിനുള്ള ഒരു കാരണമല്ല. ഇപ്പോൾ, കോടതി പ്രസ്തുത കേസിലെ തെളിവുകൾ പരാമർശിക്കാം. പരിക്കേറ്റ സാക്ഷികളായ പിഡബ്ല്യു-1, പിഡബ്ല്യു-2 എന്നിവരുടെ മൊഴികൾ മരിച്ചയാളുടെ മക്കളായതിനാൽ മാത്രം അവിശ്വസിക്കാനോ തള്ളാനോ കഴിയില്ല. ദൃക്സാക്ഷി മരണപ്പെട്ടയാളുടെ ബന്ധുവായതുകൊണ്ട് അവർ നൽകുന്ന മൊഴി ആവശ്വസനീയമാകുന്നില്ലെന്നത് നിയമപ്രകാരം അംഗീകരിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതായതിനാൽ ഇതിനെ പിന്താങ്ങുന്നതിന് ഒരു തീരുമാനത്തെക്കുറിച്ചും ഇവിടെ പരാമർശിക്കേണ്ടതില്ല. ഈ കേസിൽ, പിഡബ്ല്യു 1,2 എന്നിവരുടെ മൊഴി വിശ്വാസയോഗ്യമല്ലെന്ന് പറയുന്നതിന് പ്രതിഭാഗം ഒന്നും കണ്ടെത്തിയില്ലെന്ന് കീഴ്ക്കോടതികൾ കണ്ടെത്തി. വാസ്തവത്തിൽ, തോക്കുകൾ കൈവശം വച്ചതും നിയമവിരുദ്ധ സംഘത്തിലെ അംഗങ്ങൾ അത് ഉപയോഗിച്ചതും സംബന്ധിച്ച അവരുടെ മൊഴികൾ പിഡബ്ല്യു 4 ന്റെ മൊഴിലൂടെയും Ext. Ka.4 എന്ന തെളിവിലൂടെയും സ്ഥിരീകരിക്കപ്പെടുന്നു. ഈ നിയമവിരുദ്ധ സംഘത്തിലെ

ചില അംഗങ്ങൾ മറ്റ് മാരകമായ ആയുധങ്ങൾ കൈവശം വച്ചിരുന്നുവെന്ന അവരുടെ മൊഴിയും പിഡബ്ല്യു-3 ന്റെ മൊഴിലൂടെയും Exts. Ka.2, Ka.3 തെളിവുകളിലൂടെയും സ്ഥിരീകരിക്കപ്പെടുന്നു. പിഡബ്ല്യു 1,2 എന്നിവരുടെ മൊഴികൾ വിശ്വാസയോഗ്യമാണെന്ന് കീഴ്ക്കോടതികൾ കണ്ടെത്തിയത് ശരിയാണ് എന്ന വസ്തുത ഊന്നിപ്പറയാൻ മാത്രമാണ് കോടതി ഈ കാര്യങ്ങൾ പരാമർശിച്ചത്.

20. നിയമവിരുദ്ധ സംഘത്തിലെ അംഗങ്ങൾ തോക്കുകൾ കൈവശം വച്ചിരുന്നുവെന്നും അവർ അത് മരിച്ച ദലിപ് സിംഗിനെതിരെ ഉപയോഗിച്ചുവെന്നും പിഡബ്ല്യു 1 ന്റെയും 2 ന്റെയും മൊഴികളിൽ നിന്ന് വ്യക്തമാകുന്നു. മറ്റ് മാരകായുധങ്ങളും ദലീപ് സിങ്ങിനെതിരെയും അവർക്കെതിരെയും ഉപയോഗിച്ചു. ദലീപ് സിങ്ങിനെതിരെ രണ്ട് തവണ വെടിയുതിർത്തതിനുശേഷവും അവർ അദ്ദേഹത്തെ ആക്രമിച്ചുവെന്നത് വസ്തുതയാണെങ്കിൽ, ദലീപ് സിങ്ങിന് കൊലപ്പെടുത്തുക എന്നതല്ലാതെ അവരുടെ പൊതുവായ ലക്ഷ്യം മറ്റൊന്നാണെന്ന് എങ്ങനെ പറയാൻ കഴിയും. ഗുരുതരമായ മുറിവുകൾ ഉണ്ടായെന്നും രക്തക്കുഴലുകളും കലകളും മുറിഞ്ഞുവെന്നും മാത്രമല്ല, മനുഷ്യശരീരത്തിലെ ഏറ്റവും ബലമുള്ള അസ്ഥിയായ തുടയെല്ല് പോലും തകർന്നുപോകുന്നതിന് കാരണമായി എന്ന വസ്തുതയിൽ നിന്ന് വളരെ അടുത്തുനിന്നാണ് ഷോട്ടുകളിൽ ഒന്ന് ഉതിർത്തതെന്ന് വ്യക്തമാകുന്നു. മറ്റൊരു വെടിയേറ്റ മുറിവ് ഇടത് തുടയുടെ അകത്തെ വശത്തായതിനാൽ ഒരു വെടിയേറ്റ മുറിവ് മാത്രമേ ശരീരത്തിൽ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ എന്ന് അനുമാനിക്കാൻ കഴിയില്ല. വെടിയേറ്റതിനെ തുടർന്ന് ദലിപ് സിംഗ് താഴെ വീഴുകയും അവർ അദ്ദേഹത്തെ രക്ഷിക്കാൻ ശ്രമിച്ചപ്പോൾ അവരെയും ആയുധങ്ങൾ ഉപയോഗിച്ച് ആക്രമിക്കുകയായിരുന്നുവെന്ന് പിഡബ്ല്യു 1,2 എന്നിവരുടെ മൊഴികൾ വെളിപ്പെടുത്തുന്നു. അത് മാത്രമല്ല, വെടിയേറ്റ്

നിലത്ത് വീണ ദലീപ് സിംഗ് വീണ്ടും ആക്രമിക്കപ്പെട്ടു. വെടിവയ്പ്പിൽ പരിക്കേൽക്കുകയും രക്തം വാർന്നുപോകുകയും ചെയ്ത ഒരാളെ വീണ്ടും ആക്രമിക്കുകയും അദ്ദേഹത്തെ രക്ഷിക്കാൻ ശ്രമിച്ചവരെയുൾപ്പെടെ ആക്രമിക്കുകയും ചെയ്തതിൽ നിന്ന് മനസ്സിലാവുന്ന ഒരേയൊരു കാര്യം ആ വ്യക്തിയുടെ ജീവൻ ഇല്ലാതാക്കുക എന്നതായിരുന്നു അവരുടെ പൊതുവായ ഉദ്ദേശ്യം എന്നാണ്. വസ്തുതകളും തെളിവുകളും വ്യക്തമായി പരിശോധിച്ച ശേഷം, നിയമവിരുദ്ധമായ സംഘത്തിന്റെ പൊതുവായ ലക്ഷ്യം ദലീപ് സിങ്ങിനെ കൊലപ്പെടുത്തുക എന്നതായിരുന്നു എന്ന കീഴ്ക്കോടതികൾ എത്തിച്ചേർന്ന നിഗമനം തെറ്റാണെന്നോ യുക്തരഹിതമാണെന്നോ പറയാൻ കഴിയില്ല. അതിനാൽ, ഇന്ത്യൻ ഭരണഘടനയുടെ അനുഛേദം 136 പ്രകാരമുള്ള അധികാരം പ്രയോഗിച്ച് ഈ കോടതി ഒരു ഇടപെടൽ നടത്തേണ്ടതിന് മതിയായ ഒരു കാരണമില്ല. നിയമവിരുദ്ധ സംഘത്തിലെ പത്ത് അംഗങ്ങൾ തോക്കുകളും മറ്റ് മാരകായുധങ്ങളുമായി സ്ഥലത്ത് ഒത്തുകൂടിയതും അവർ അക്രമം നടത്തിയ രീതിയും അതിന്റെ പരിണിതഫലവും തീർച്ചയായും ഈ കണ്ടെത്തലിന് പിന്തുണ നൽകും.

21. നിയമപ്രകാരം മനഃപൂർവ്വമായ നരഹത്യയെ കൊലപാതകമാക്കുന്നതിന് മരണകാരണമായ കൃത്യം ഐപിസി വകുപ്പ് 300 ലെ ആദ്യ നാല് ഖണ്ഡങ്ങളിലെ ഏതെങ്കിലും ഒന്നിൽ ഉൾപ്പെടണം, മാത്രമല്ല, അതേ വകുപ്പിൽ തന്നെ പറഞ്ഞിട്ടുള്ള അഞ്ച് ഒഴിവാക്കലുകളിൽ ഒന്നിലും ഉൾപ്പെടാനും പാടില്ല എന്ന നിലപാടിൽ സംശയമില്ല. അപ്പീൽവാദി, 302/149 വകുപ്പ് പ്രകാരമുള്ള തന്റെ ശിക്ഷാവിധി 304/149 വകുപ്പ് പ്രകാരമാക്കി മാറ്റാമെന്ന് വാദിച്ചെങ്കിലും, ഐപിസി വകുപ്പ് 300 ലെ അഞ്ച് ഒഴിവാക്കലുകളിൽ ഒന്നിൽപോലും തന്റെ കേസ് ഉൾപ്പെടുന്നുവെന്ന് തെളിയിക്കുന്നതിൽ

പരാജയപ്പെട്ടു എന്നത് വസ്തുതയാണ്. കേസിന്റെ സ്ഥിതി അങ്ങനെയാണെങ്കിൽ, മനഃപൂർവ്വമായ നരഹത്യ എന്ന കുറ്റം ഐപിസി വകുപ്പ് 304 ഭാഗം I അല്ലെങ്കിൽ ഭാഗം II ൽ ആണോ ഉൾപ്പെടുന്നത് എന്ന ചോദ്യം പരിഗണിക്കണ്ട ആവശ്യം പോലുമില്ല.

22. മേൽപ്പറഞ്ഞതാണ് ഈ കേസിന്റെ സ്ഥിതി എന്നിരിക്കെ, അപ്പീൽവാദി സമർപ്പിച്ച അപ്പീൽ തള്ളിക്കൊണ്ട് അയാൾക്കെതിരെയുള്ള കുറ്റസ്ഥാപനവും ശിക്ഷാവിധിയും സ്ഥിരീകരിച്ച ഹൈക്കോടതി വിധി, ന്യായമാണെന്ന് വിധിക്കാൻ ഈ കോടതിക്ക് മടിയില്ല. ഈ അപ്പീലിൽ മെറിറ്റില്ല, അതിനാൽ അത് തള്ളുന്നു.

അപ്പീൽ തള്ളി.

ദേവിക ഗുജ്രാൾ (സഹായിച്ചത് : ഷെവാലി മോംഗ, എൽസിആർഎ)